

Dittrich Panka

Csendkép

vers-haiku-próza fotókra

Dittrich Panka

Csendkép

*vers - haiku - próza fotókra
2021.*

Dittrich Panka

Csendkép
/vers-haiku-próza fotókra/

Magánkiadás /2021/

e-book (pdf)

ISBN 978-615-80802-2-4

elérhetőség:
dittrich.panka@gmail.com

Előszó:

Összegyűjtöttem azokat a verseimet, haikuimat, melyek fotókra íródtak. Olyan képekre, melyekre pályázaton kiírt verseket vártak; olyan fotókra, melyeket a Győri Fotóklub ajánlott fel az Író Alkotók Klubjának a 31! 3 folyó, 1 sziget, Összművészeti fesztiválra; saját fotókra, amihez mellékelni szerettem volna a gondolataimat; és olyan fotókra is, melyeket az Író Alkotók Klubjának Költészet napi tárlatára, vagy falinaptárba ajánlottak fel fotóművészek; illetve két próza is helyet kapott, ami pályázatra íródott.

Köszönettel az itt megjelent összes fotó szerzőinek:

Dittrich Panka

Emlék – Tárgy – Alkotás – Pályázat

Evangélikus Országos Múzeum, kiállított tárgyak fotói:

Feltámadt Krisztus szobra

Vadosfáról, 17. század

Oltárképtöredék Varsádról

Kehelytakaró

19. század végi ezüstözött levélfelbontó

Árvízi kehely, 1838

Kossuth Lajos növénygyűjteménye, 1860

Ezüst pálmaág, 1931

Gustav König: Luther németre fordítja az Újszövetséget, 1850

Gaudiopolis jelvény, 1946

Polgár Rózsa: Esernyő, 1984

Konok Tamás: A gondolatmenet struktúrája, 1991

Horváth Csilla: Látásmód, 2013

VERSEK & KÉPEK /2020/

Költészet napi tárlat, fotók szerzői:

Erdős László

v. Bognár Imre Tivadar

HAIKU-k Győri Fotóklub képeire

31! Összművészeti Fesztiválra adott fotók szerzői:

Vehofsics Erzsébet

Roll Péter

Gergó András

Liziczai Miklós

Nemes Zoltán 'mettor'

Író Alkotók Klubja /2021/ naptár

Felajánlott fotók szerzői:

Erdős László

Bögi Tamás

Versek & Képek Kiállítás /2019-2020/

Felajánlott fotók szerzői:

Erdős László

v. Bognár Imre Tivadar

Virág Lajos

/ -dp-, saját fotó /

KÉPALÁ pályázat - Neked mit mesél a fotó?

Könyves Magazin, /2020/ fotók szerzői:

HALMÁGYI Zsolt Loránd

MOHAI Balázs

HAIKU-k (saját fotókkal)

a fotók a szerző képei

Emlék – Tárgy – Alkotás – Pályázat

Evangelikus Országos Múzeum

Feltámadt Krisztus szobra Vadosfáról, 17. század

Simogat engem
Karja nélkül is érzem
Magához ölel

Oltárképtöredék Varsádról

Képtöredékek
Igéző csoda az is
Ami láthatlan

Kehelytakaró

Hímzett terítőn
Az öltésekben elvarrt
Szelíd sóhajok

19. század végi ezüstözött levélfelbontó

Levelet írok
A virtuális térben
Billentyűt ütök

Árvízi kehely, 1838

Könnye felszárad
Az örök hála cseppje
Kehelyben nyugszik

Kossuth Lajos növénygyűjteménye, 1860

Távoli útról
Másvilági emlékekkel
Fújdogál a szél

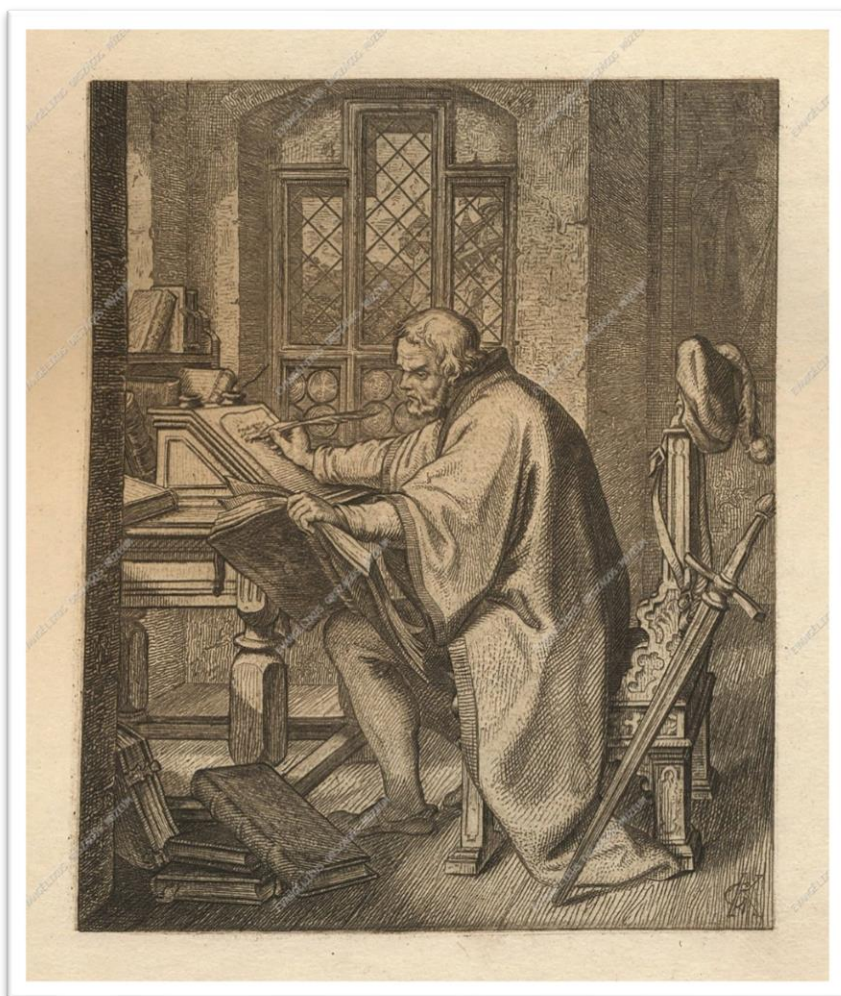

Ezüst pálmaág, 1931

Dicső tehetség
Ha felfedezni vélnek
Jut egy pálmaág?

Gustav König: Luther németre fordítja az Újszövetséget, 1850

Koronavírus
Átírta a világunk
Borús karantén

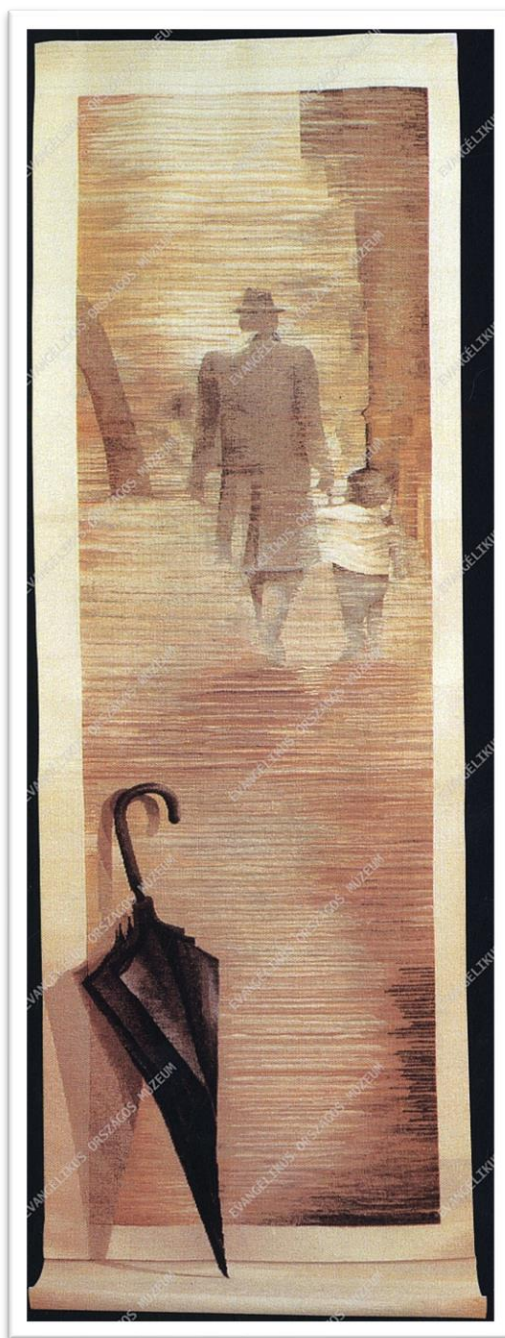

Gaudiopolis jelvény, 1946

Anyám nem nevelt
Neki hogyan köszönjem
Gondviselésemet?

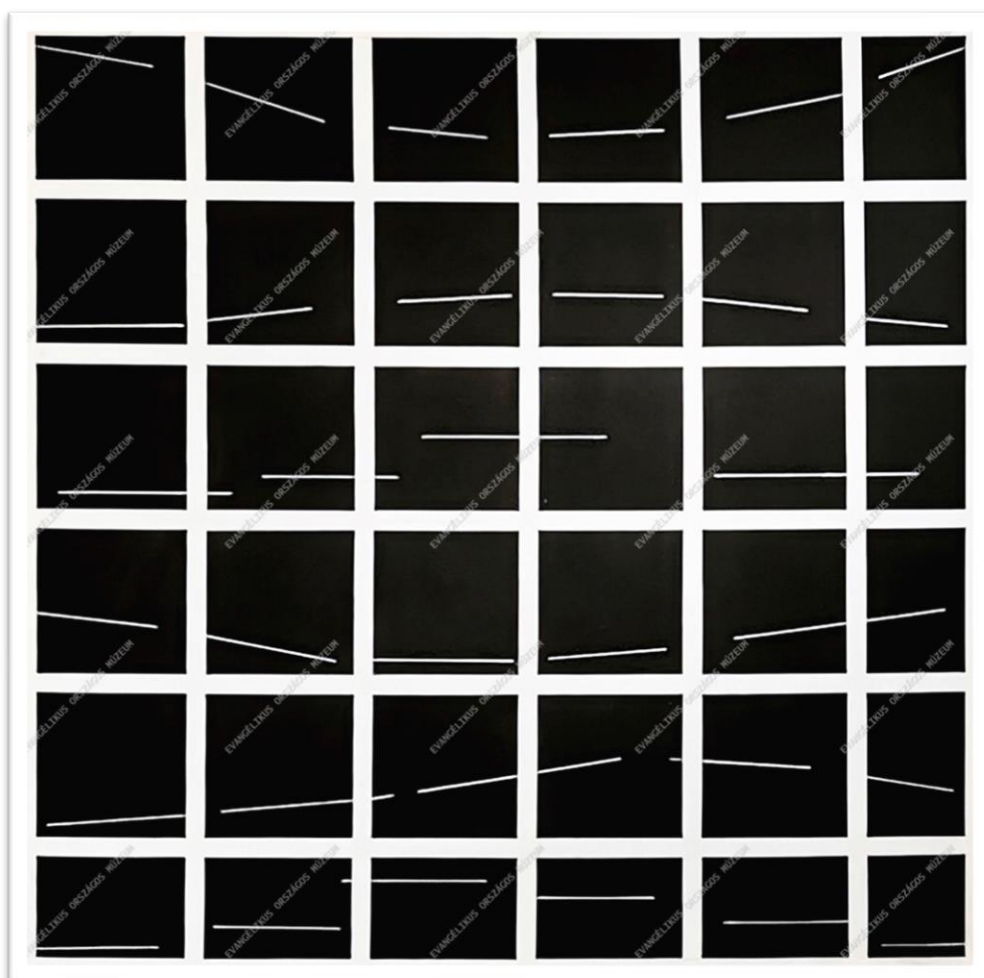

Polgár Rózsa: Esernyő, 1984

Szomszédasszonyom
Ül a gangon képet varr
Keresztöltéssel

Konok Tamás: A gondolatmenet struktúrája, 1991

Keresztbe-kasba
Fókuszált tereinken
Kaszál az időnk

Horváth Csilla: Látásmód, 2013

Szemünk fényei
Másképpen csillannak meg
A monitoron

Karátson Gábor akvarellje Máté írása szerént való evangéliumhoz, 2017

Minden festett szín
Bármilyen papírlapon
Küld egy illatot

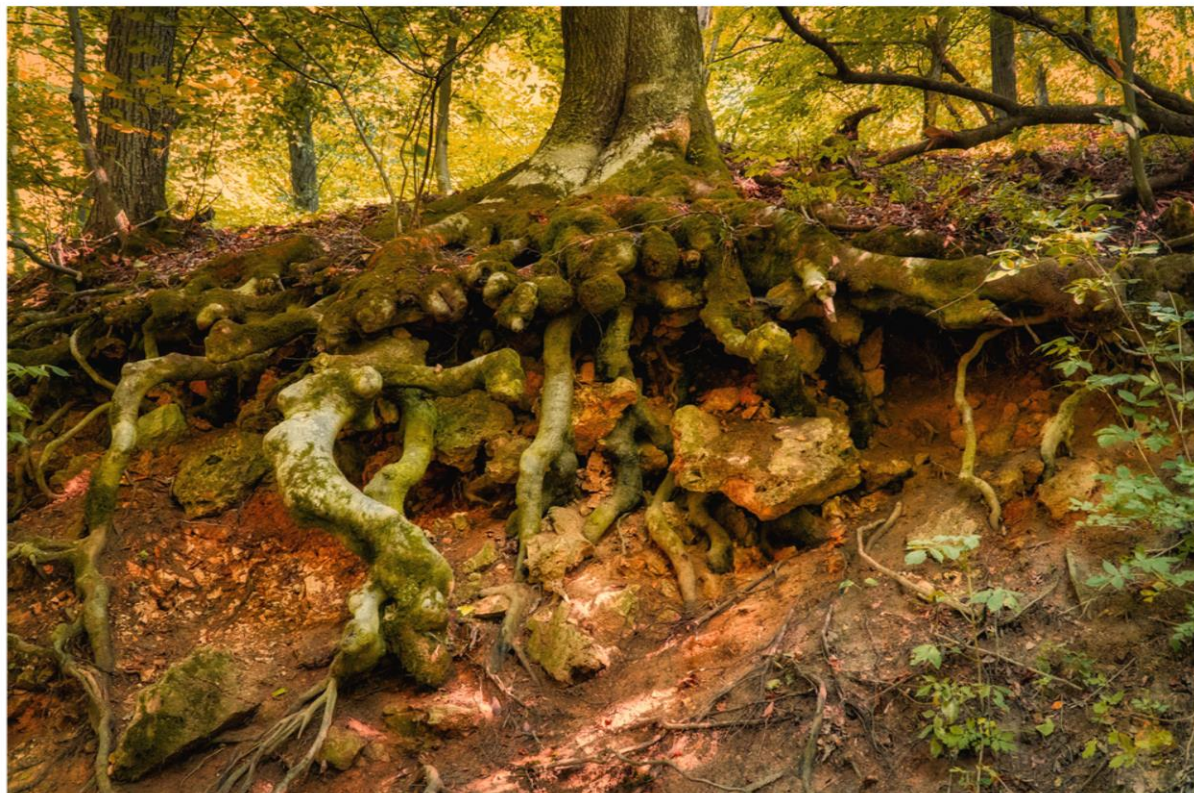

VERSEK & KÉPEK /2020/

Költészet napi tárlat

Író Alkotók Klubja
Győr

Erdős László: Hűség

Idő kerekén

Ezer levél hull a földre,
sáros ködbe temetődve.
Gyökér törzsén újra nőnek,
fittyet hánynak az időre.

Kapaszkodom, amíg tudok.
Akkor is, ha feljajdulok.
Szívem mélyén kőrakások:
abból születnek az álmok.

v. Bognár Imre Tivadar: Auswite

Nincs kegyelem

Szögesdrótot húznak, nyesnek,
így csatázik ember ember.
Kaput nyitnak, kaput zárnak,
piszkos pénzzel kezét ráznak.

Érdek felett vett üzleteken
hatalom és dús jövedelem.
Nem áll sorba ki gyenge volna.
Nincs kegyelem a koporsóban.

HAIKU-k Győri Fotóklub képeire

- 31! Feszt. Győr, felajánlott képekből -

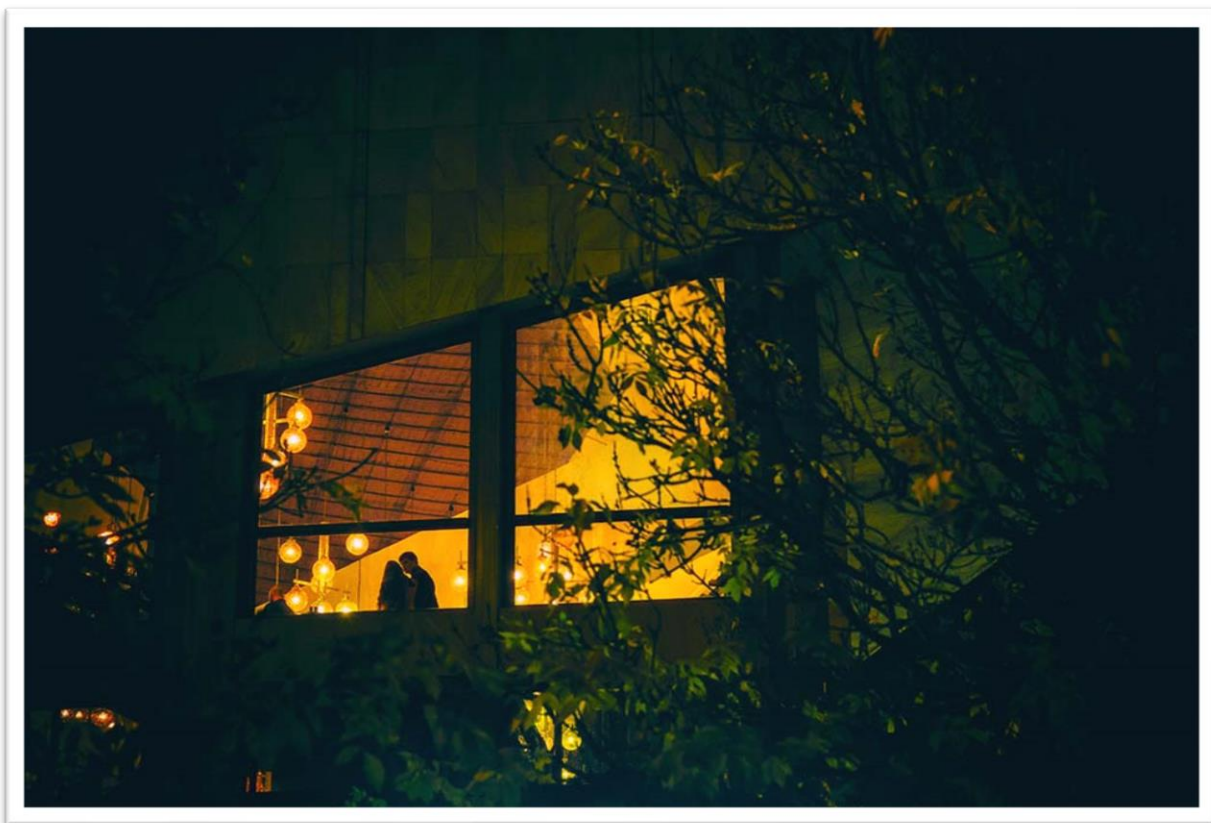

Fotó: Vehofsics Erzsébet

egybeolvadunk
fénnnyel és árnyakkal is
szembesülhetünk

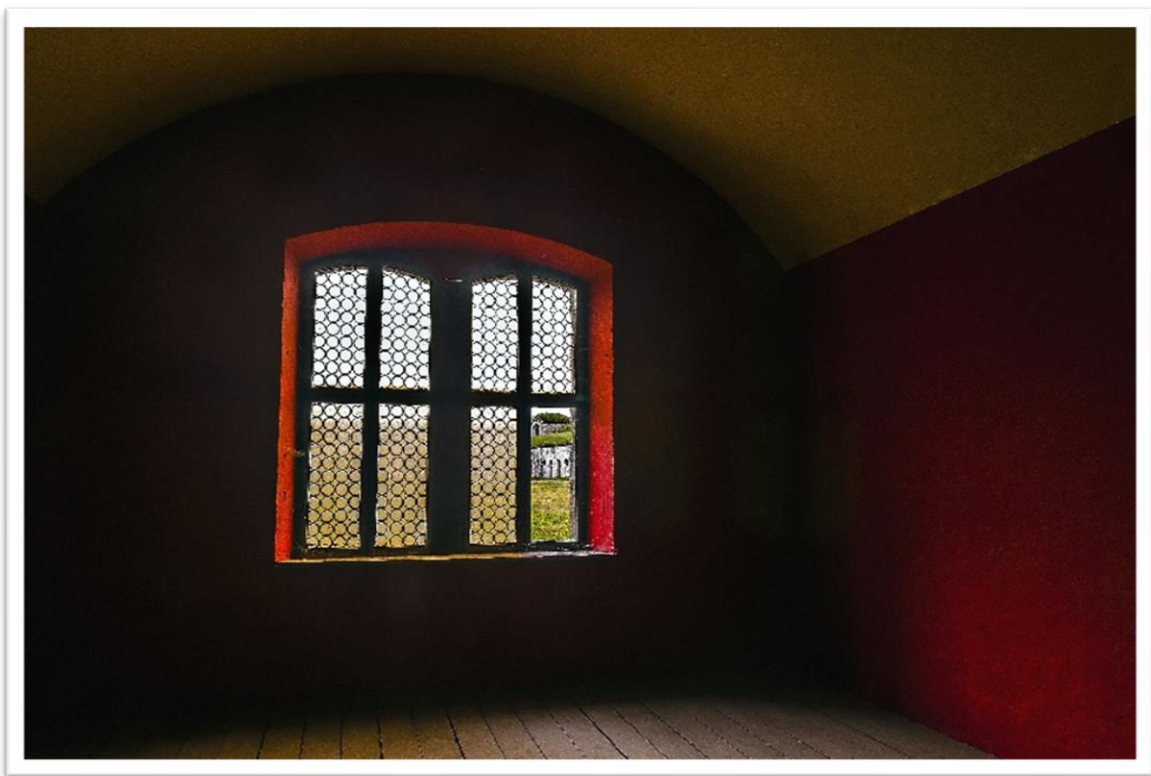

Fotó: Roll Péter

telihold figyel
szerelmes csókot keres
átölel a vágy

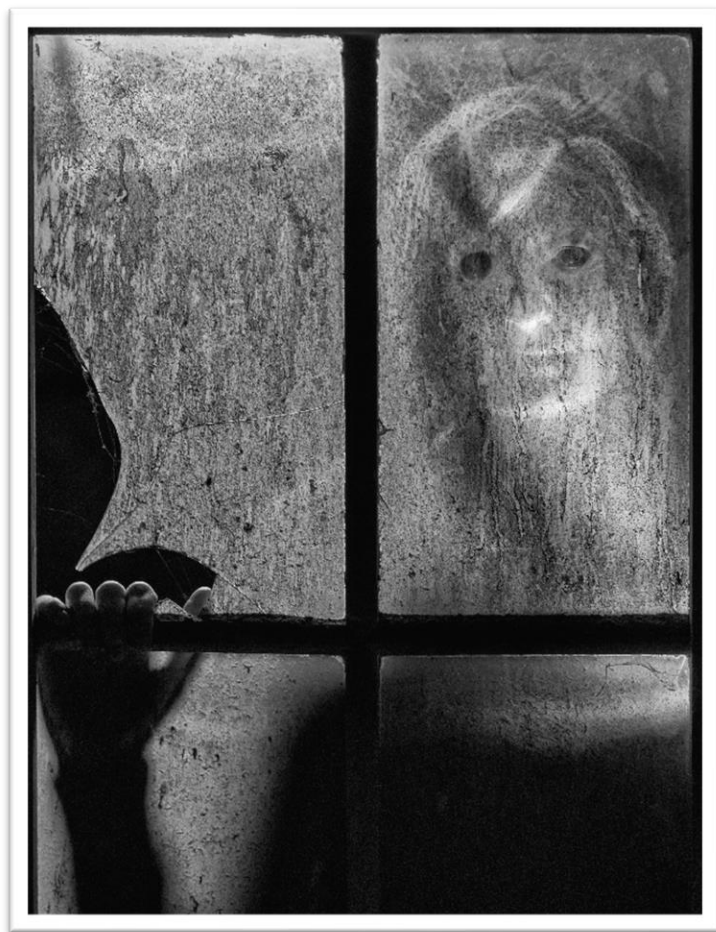

Fotó: Gergó András

távolról egész
közelről csak töredék
minden alkotás

Fotó: Liziczai Miklós

amíg hiányzik,
a fagyos útvesztőben
könnycsepp melegít

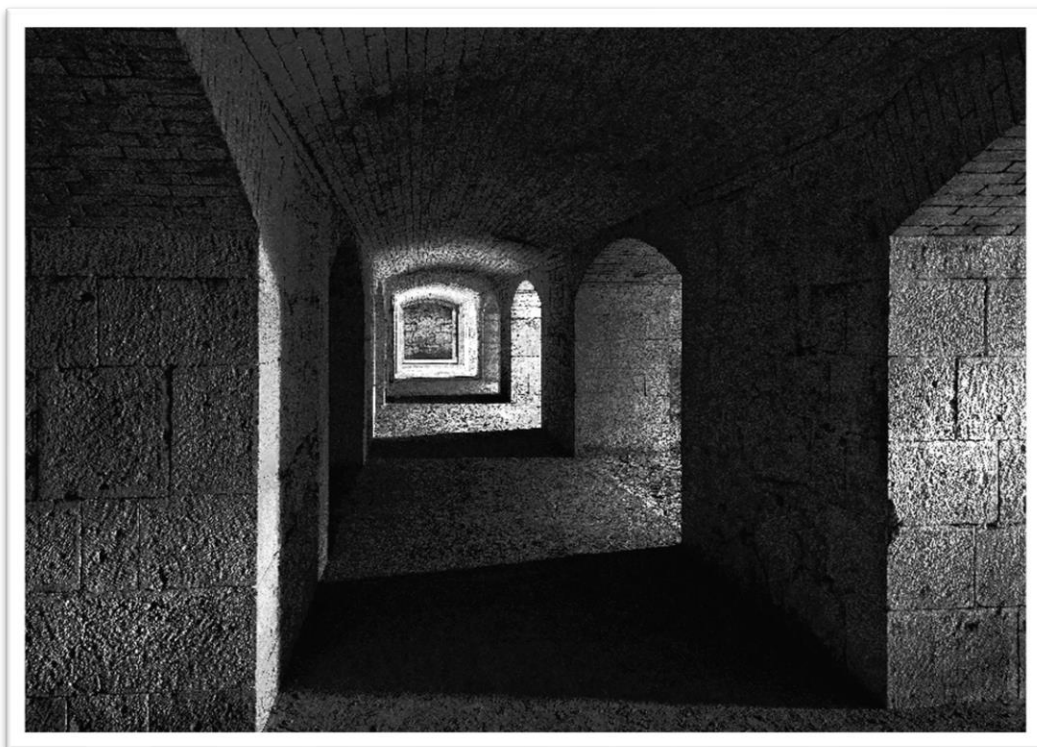

Fotó: Nemes Zoltán 'mettor': Hm...

az élet komoly
dolgára fesztelenül
gödröt is ásunk

Fotó: Nemes Zoltán 'mettor': Inferno

sorsunk útján
lehetőségek vannak
észre kell venni

Fotó: Roll Péter

minden valóság
a látszatnak talaján
kérdéses lehet

Fotó: Roll Péter

ködbe vész minden
mint virtuális térben
a személyiség

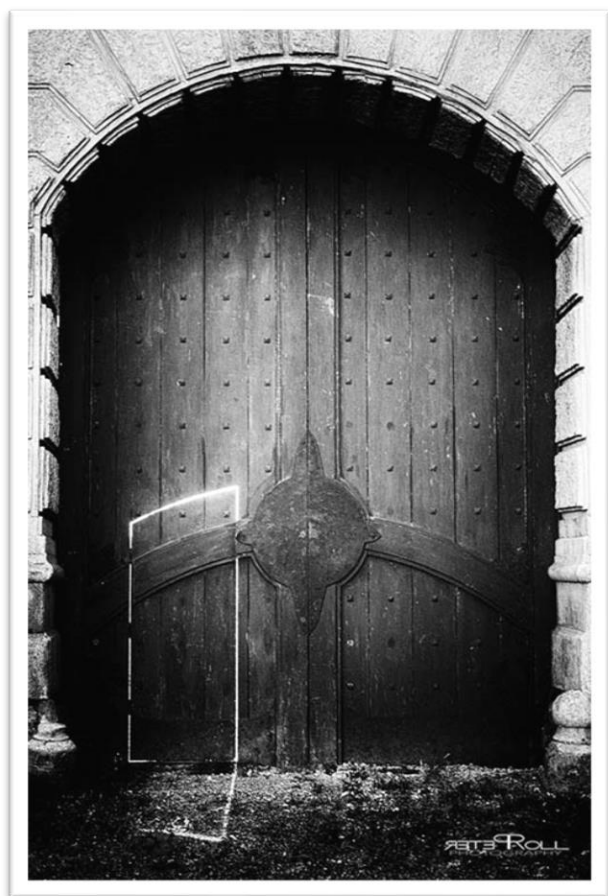

Fotó: Roll Péter

tükörképünkkel
mi magunk szembesülünk
zuhanó képmás

Fotó: Roll Péter

óriás kapun
csak bennfentesek tudják
hol a kiskapu

Fotó: Roll Péter

halász emberek
cölöpökre helyezik
minden vagyonuk

Fotó: Liziczai Miklós

porfelhő úszik
a kezdet és vég között
vakolat omlik

Író Alkotók Klubja /2021/ naptár

Fotó: Erdős László

Január

Havat seper most a szél,
oly fázósak a reggelek.
Hó-latyakban száz levél,
mind velem együtt didereg.

Rövidek a nappalok,
mily gyenge még a napsugár.
Szeretnek az angyalok,
habár a csend is szalutál.

Fotó: Bögi Tamás

Szeptember

Szeretlek ősz, szép szeptember,
ezer színben sutogsz nekem.
Nyomot hagysz a bús szívemen,
elmúlt időn, szerelmeken.

Szeretlek ősz, szép szeptember,
lassan én is öreg leszek.
Idő lüktet vén szívemen,
sebet foltoz a lelkemen.

Versek & Képek – Kiállítás /2019-2020/

Fotó: -dp-

Hamvadó ősz

sárgult apró levelekben
temetem a fényes nyarat
ahogy patak csengésében
felhő nyelte napsugarat

halk nesz botozik a fák közt
illatok halnak a mába
kecsesen írják le az őszt
hamvas virágok szirmába

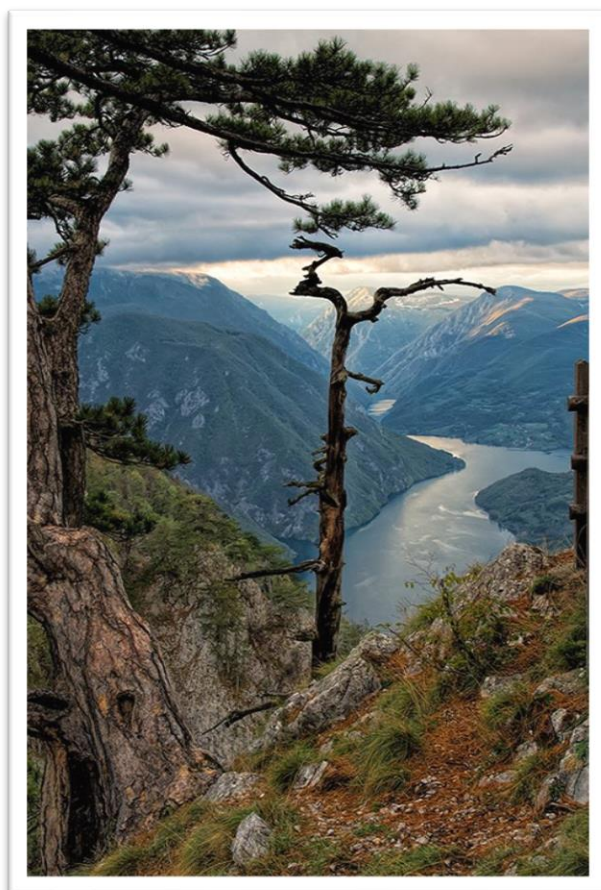
Fotógrafika: -dp-

Lázadni

utat mutat az értelem
tanulva érünk feléje
kihívás minden érzelem
hogyha nincsen szerencséje

sötétségbe zárul a fény
a cseppnyi lopott pillanat
szenvedélyben lapít a tény
átlépünk egy másik falat

Fotó: Erdős László

Kapaszkodó

Ha az előtttem álló út oly sivár,
mert szívembe markolnak csúf hibák,
lássam kősziklán is nyílik virág,
bármily kegyetlen és zord a világ.

Fogódzom az idő gyökerébe,
őszbe, nyárba, tavaszba, és télbe.
Idő-terem viharvert porába,
fürödjek én az ég záporába.

Fotó: v. Bognár Imre Tivadar

Gyere velem

Erdőben vár levélillat árja,
lelked és a szíved is kitárja.
Gyere velem el ottan sétálni,
avarhalmon végtelenbe szállni.
Ott nem lesz a közel sem oly távol.
Törjünk ki a virtualitásból...

Fotó: Erdős László

Ahogy a felhők

Úgy húz a mély, bár vonz a felleg.
Bandukolok idő tengerén.
Hogy járjak én víg-csúcsok hegyén,
lázadva a zuhanás ellen?

Szívemben esőcseppek érnek,
könnyes bánatok keverednek,
és összegyűrt papírhegyekben
bújnak, mint a felhők az égen.

Fotó: Virág Lajos

Őszel

Eszes az ősz, olyan ügyes,
megszelídíti a szívem.
Színeivel szédületes,
még táncot is jár a vízen.
Elringatja a ladikom,
melyben a magány ott fészkel.
Álomba rejti egy titkom,
őrzi nékem fagyos éjjel.

KÉPALÁ pályázat - Neked mit mesél a fotó?

Könyves Magazin

/2020/

Fotó: HALMÁGYI Zsolt Loránd

Közeledni

Lemaradtam. Akkor is lemaradtam, amikor e világra szülöttem, idő előtt kipottyantam a szülői légkör meleg burkából. Mégis hiszem, az Isten felé vezető út még mindig jobb, mint az eretnokség. Habár olykor így is hiába akartam közeledni, nőtt a távolság Isten és közöttünk. Lázadozó lelkemből buggyant kérdések próbáltak felszínre törni. Avagy az iszaposat kívántam volna áttetszően látni Isten által. Volt, hogy feladtam, és a *miérteket* félreepakoltam. Volt, hogy a kapott *válaszok* részemről nem stimmeltek. Nem így, inkább úgy akartam volna annyi mindent. Hadakoztam éjjelente, a szokásos, esti magammal való diskurzuson, addig, míg a *volna* el nem settenkedett a szótáramból. Rájöttem, valóban vannak *kérdések*, amikre sosem kapok választ, vagy ha kapok, idő szükséges hozzá, hogy megvilágosodjon, kitisztuljon mindaz, aminek tisztulnia kell. Járom az utam, az egyedülít, amely megismételhetetlen, itt a földi lét mindenségében, ahol az érzékszerveink és a testi-lelki adottságaink vezetnek minket az idő és a tér kiszámíthatatlan függvényében. A lehetőségek tárházában van, hogy célba érek, van, hogy lemaradok. Ahogy most is. Ott álltam (egy panellakás 6. emeletén) a nyitott ablaknál, és lent morajlott a kalapos tömeg. Integettek, ahogy a karaván elhaladt előttük. A Pápát védő golyóálló üvegfaláról visszaverődtek a fénysugarak, melyeket magába szippantottak a testőrök izzadt sötét öltönyei. Ennyit láttam. Közben azon filozofáltam: vajon ki a hatalmasabb? A Pápa? A tömeg? Vagy a testőrök? Az ablakot becsuktam.

Fotó: MOHAI Balázs

Kihívás

A fiú a bozótban lesben állt. Szíve dobogása fülében lüktetett. Eljött a pillanat. Megérkezett. - Jaj, a kötél, jaj, azt észre ne vegye, hogy ott van!

Az öreg mezítláb besétált a tóba, kényelembe helyezte magát. Reggelente itt időzött a tó sekélyében elhelyezett széken. Nézte a kósza felhőket, a csendes megsemmisülést, ahogy a fehér kócsokat magáévá teszi az ég kékje. Furcsállta, hogy ezeket a lassú mozzanatok ez idáig észre sem vette. A környezet bájos rezzenései dallamot susogtak, a levelek, ahogy hulltak; a madarak, ahogy csiripeltek; a víz, ahogy hullámozott; ez mind együtt, harmóniával töltötték el. A távolban az ég felé terpeszkedő fenyveserdő örökzöld színei közt kereste a rejtélyt, és lelte meg a megnyugvás ezernyi sugarát. Pedig tudta, a betegsége felett nem ő, hanem az idő az úr.

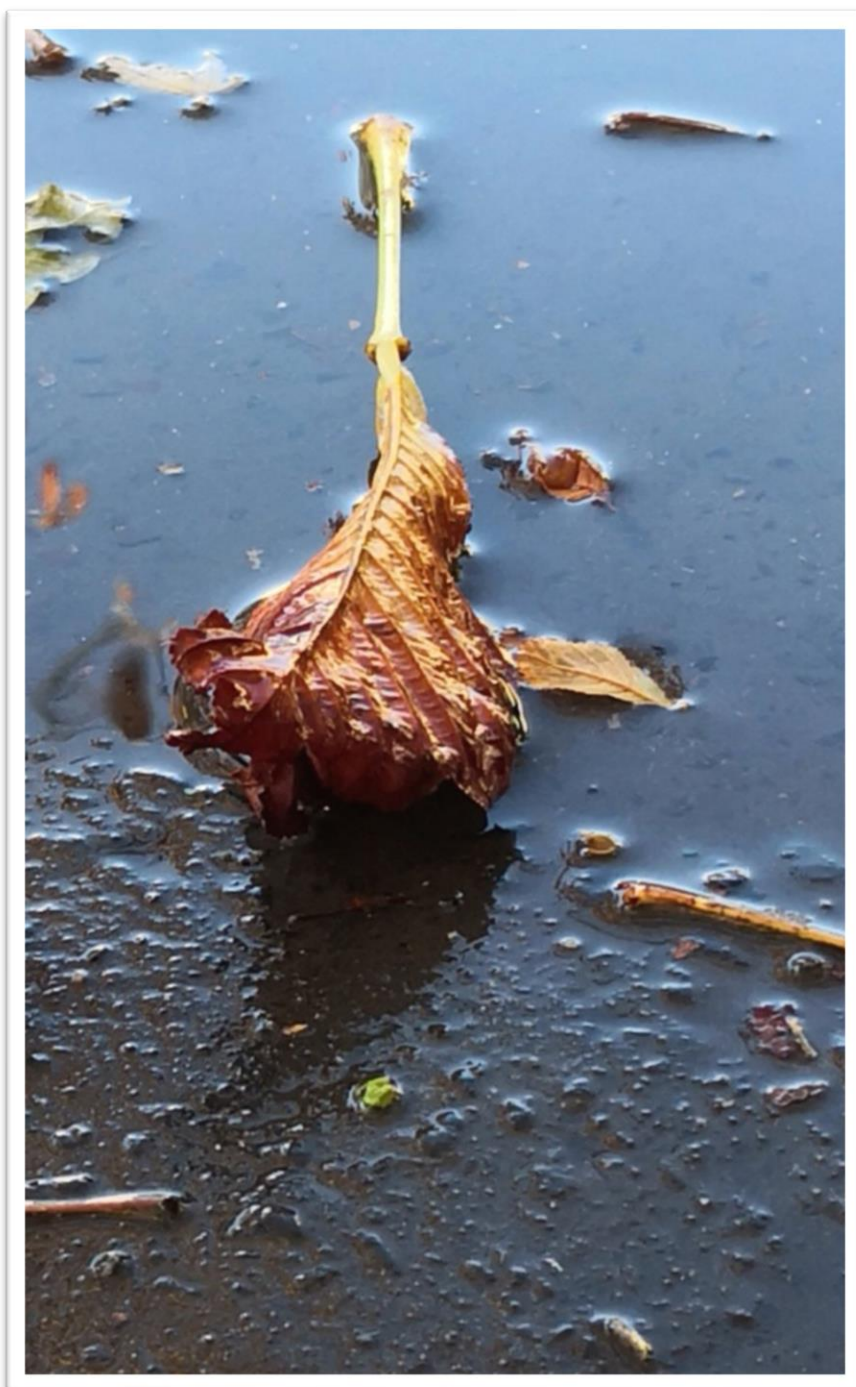
Az öreg oldalra fordult. Ekkor a fiú megnyomta a felvevőgombot. Megmarkolta és rántott erőset a kötélen. A székkal együtt az öreg háttal beleesett a tóba. A kamasz megnyomta a leállító gombot. Összepakolt. Eliszkolt. Vissza sem nézett. Feltöltötte a pár másodperces videót a „Kandizz Velünk” facebookos zárt csoportba. Sorba jöttek a nevető szmájlik, a gratulációk lufijai. Megnyerte a „Viccelj meg egy embert” c. kihívás témájára kiírt szavazás lánkjaversenyét.

Egy hét múlva kapott egy privát üzenetet: A saját apáddal szórakozz, ne az enyémmel! Másnap egy csatolt fotó érkezett, azon egy kötél, érthető pózban.

HAIKU-k (saját fotókkal)

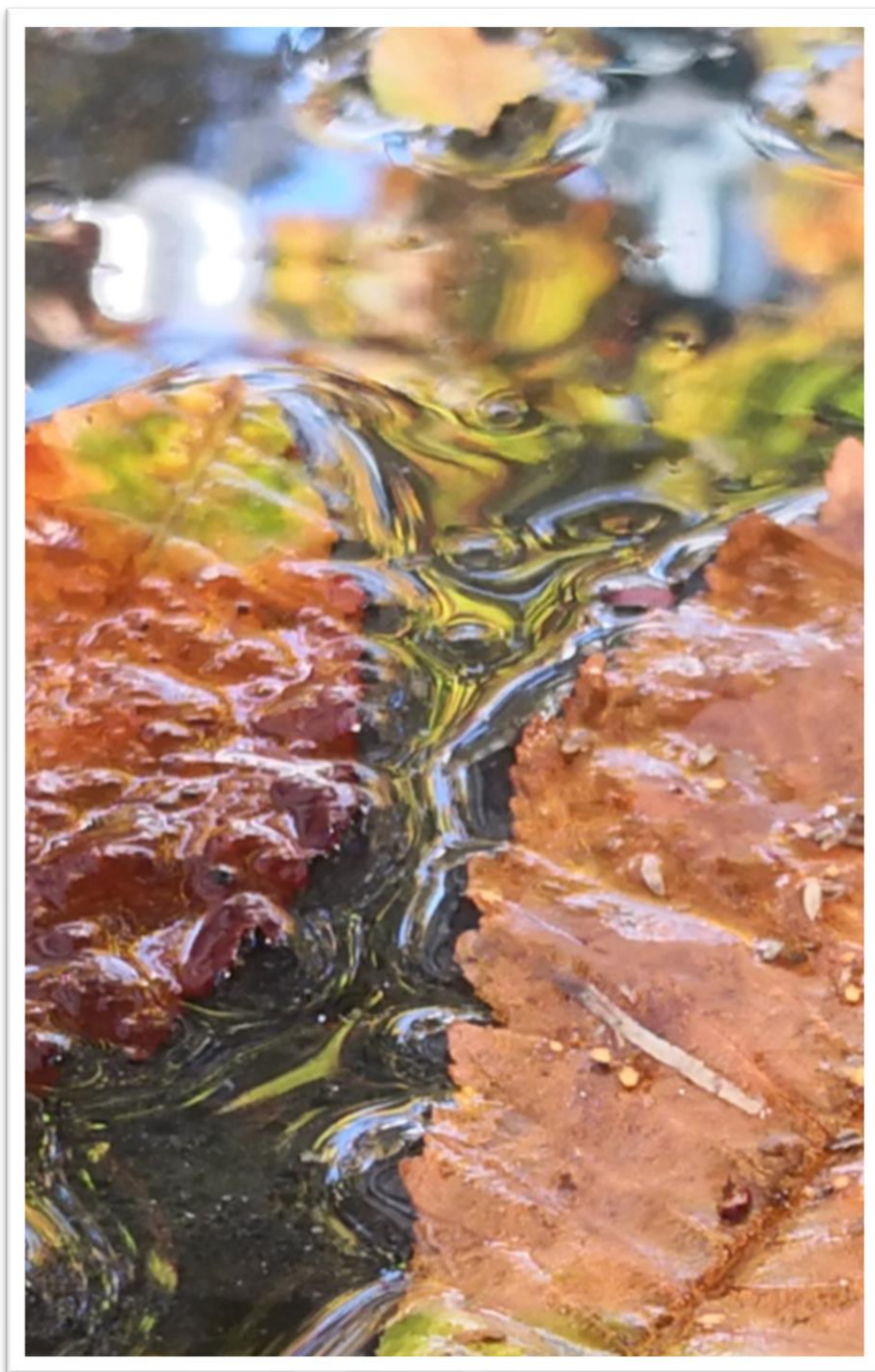
Rezzen a levél
Bús szelek ráncigálják
Fagyos elválás

Hull a gesztenye
Földre vágyik a gyümölcs
Tüskés gyönyörrel

Őszi záporosó
Száraz földet kereső
Nyári sirató

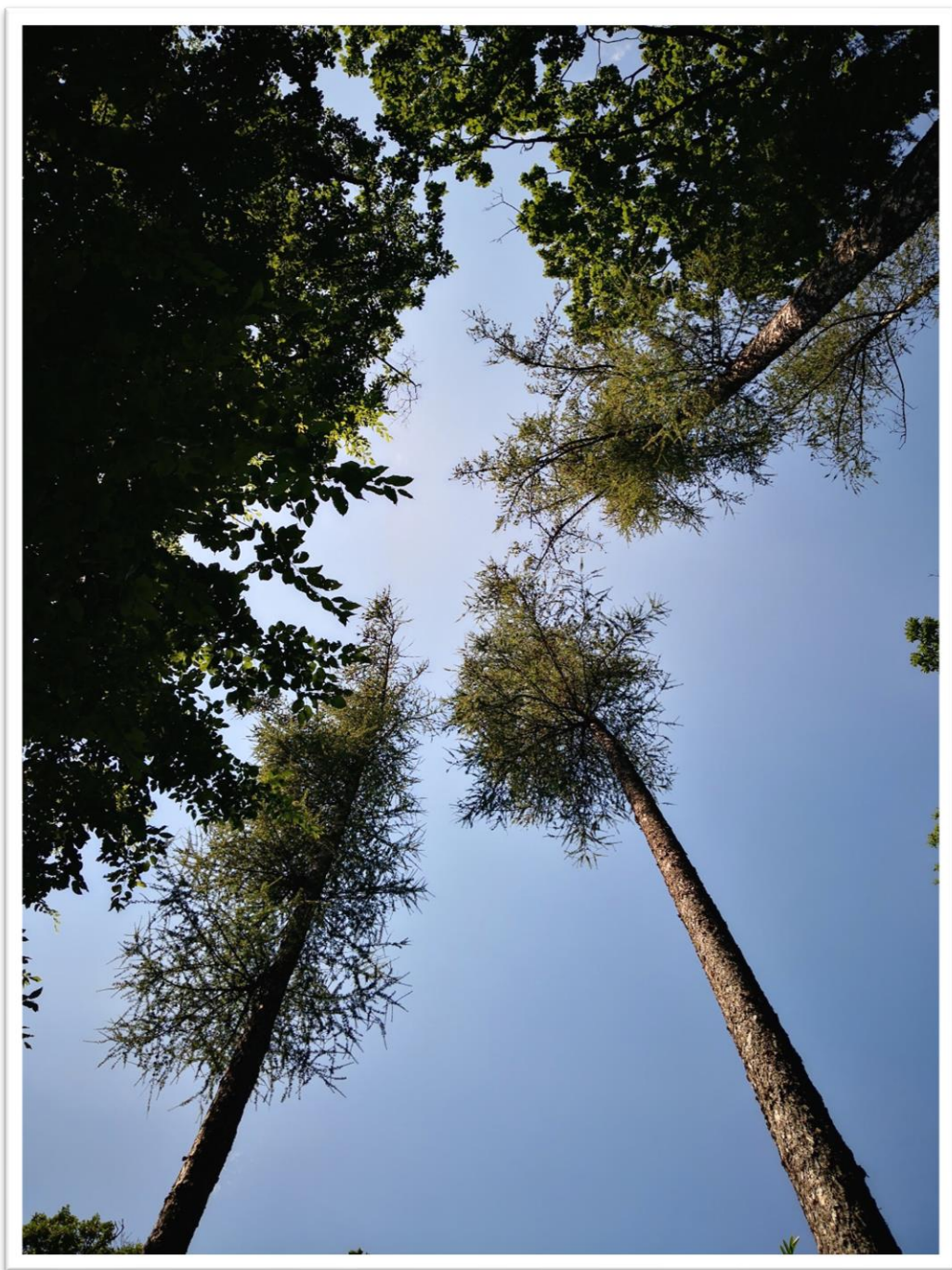
Ködfátyol szítál
A fénnel szembeszállva
Szürkül a világ

Fázós reggelek
Harmat áztatta padok
Elszállt illatok

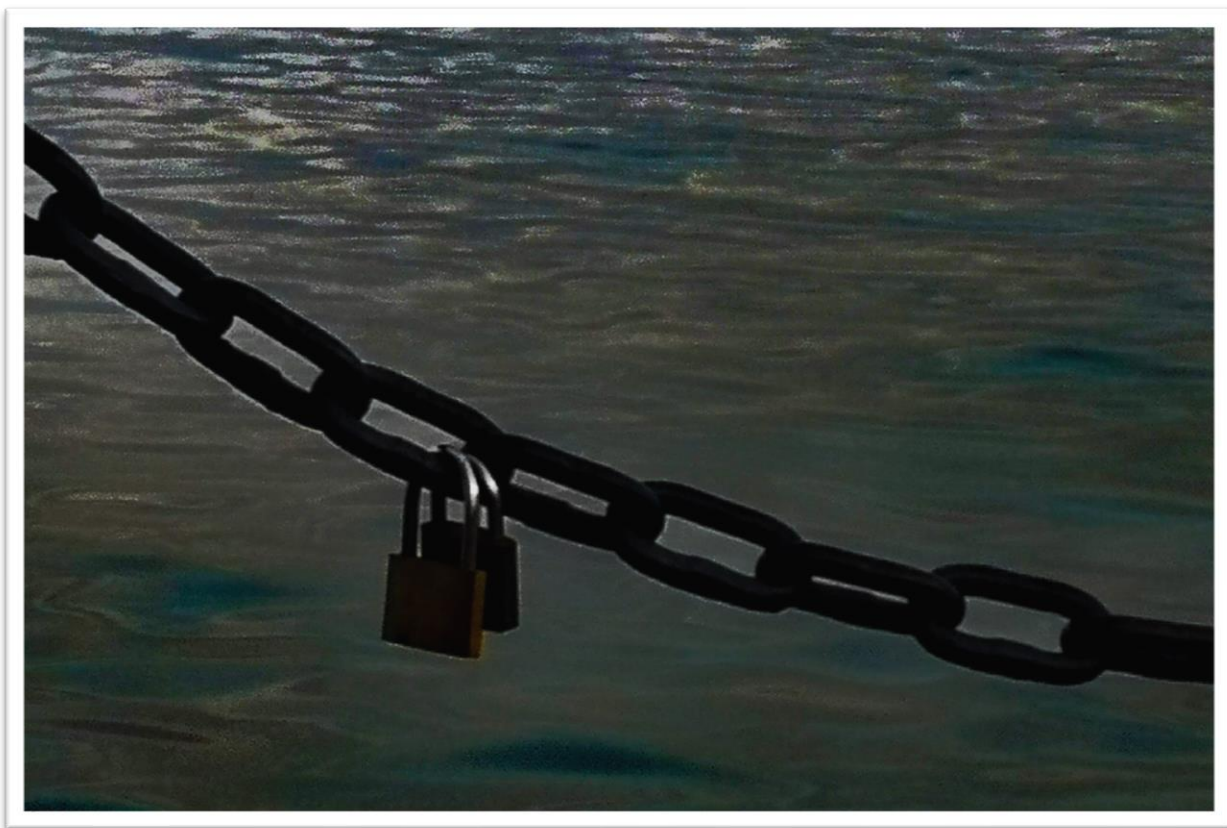
Utolsó fények
Még melegítenének
Kabátot veszek

Ráncigál a szél
megfeszített izmokon
rándul a homály

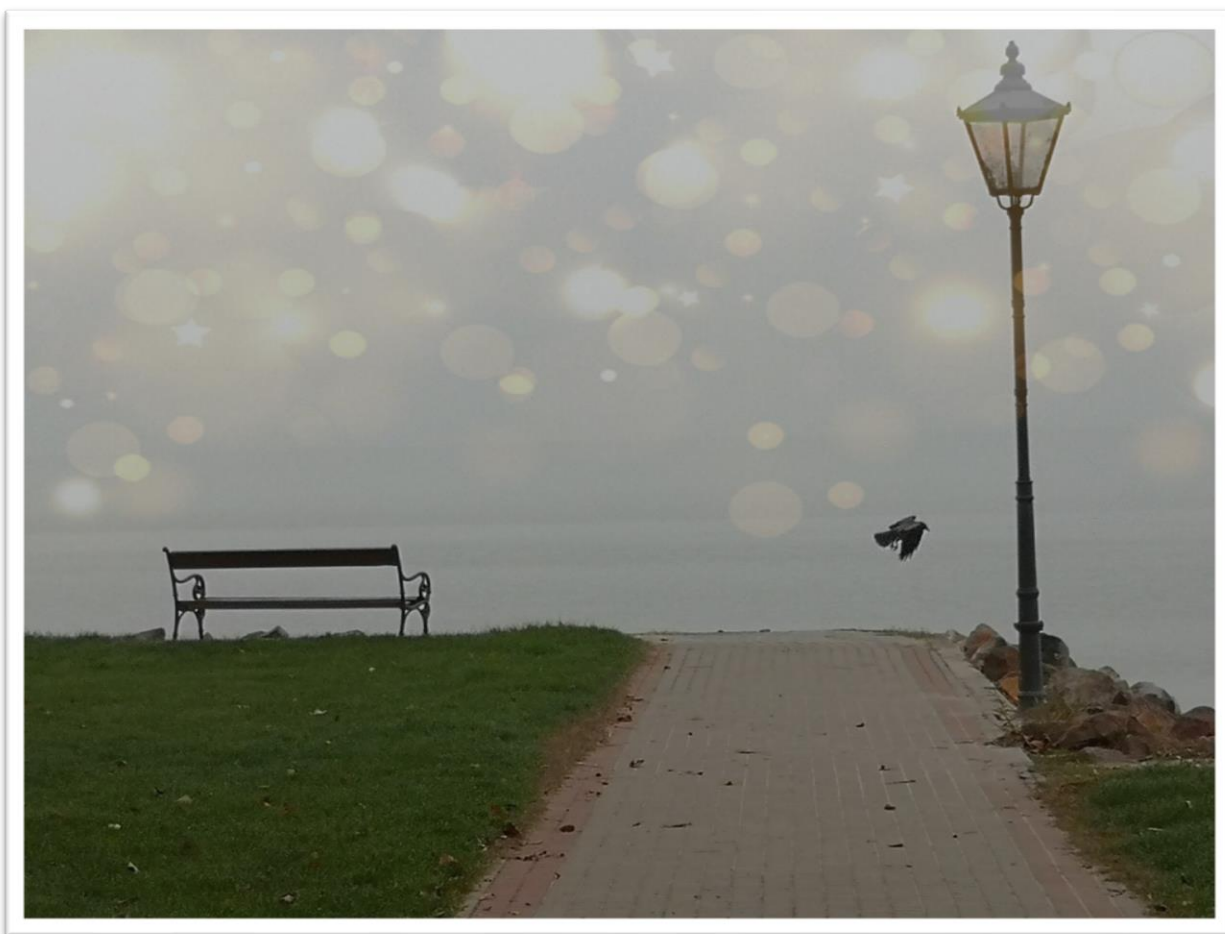
amerre nem látsz
a horizonton túl is
van egy más világ

régi szerelem
verdeső hullámain
perzsel a mámor

csendes idillbe
olykor belesuhan
egy károgó madár

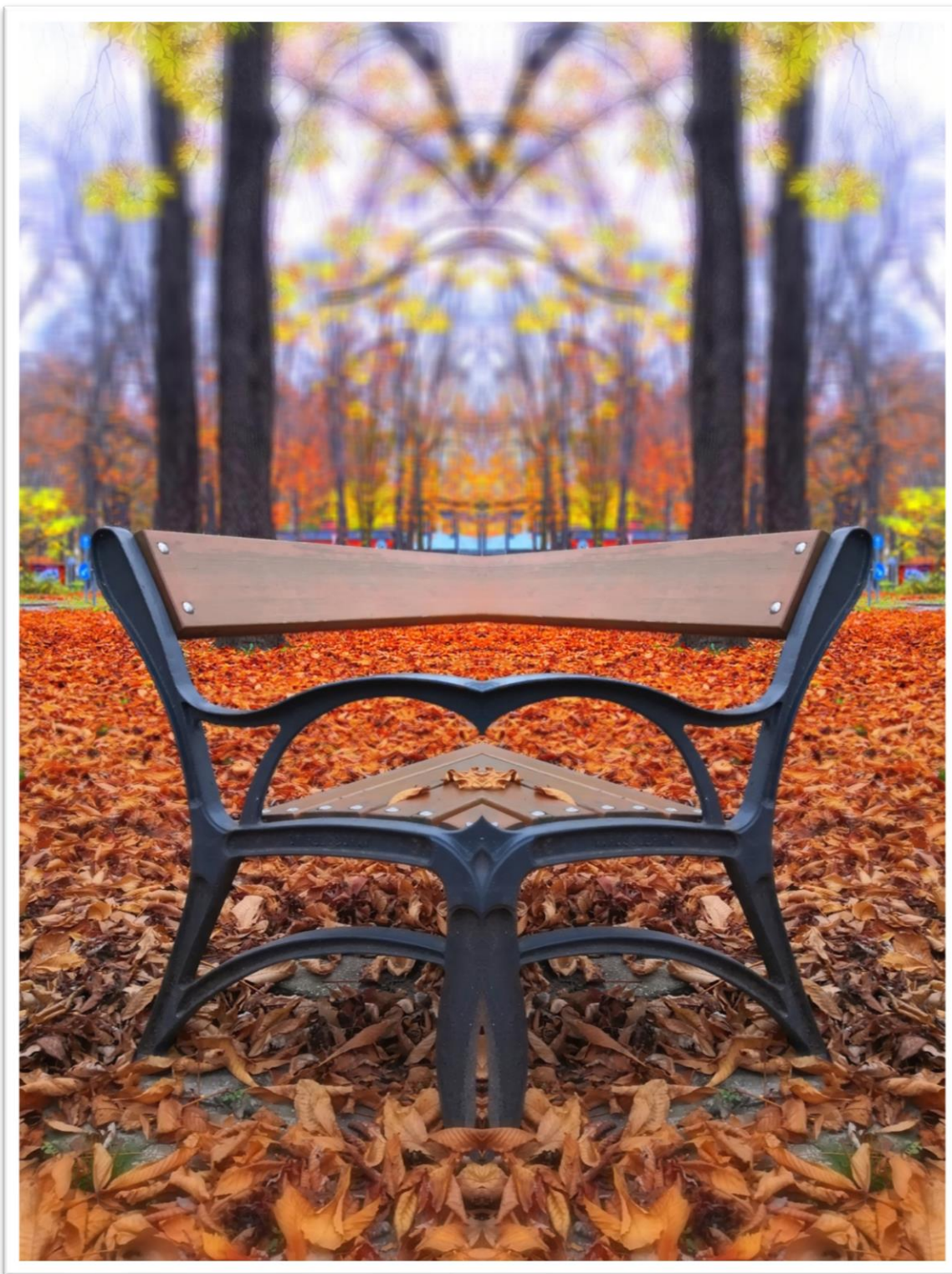
álmatlan úton
a valóság küszöbén
kétes az irány

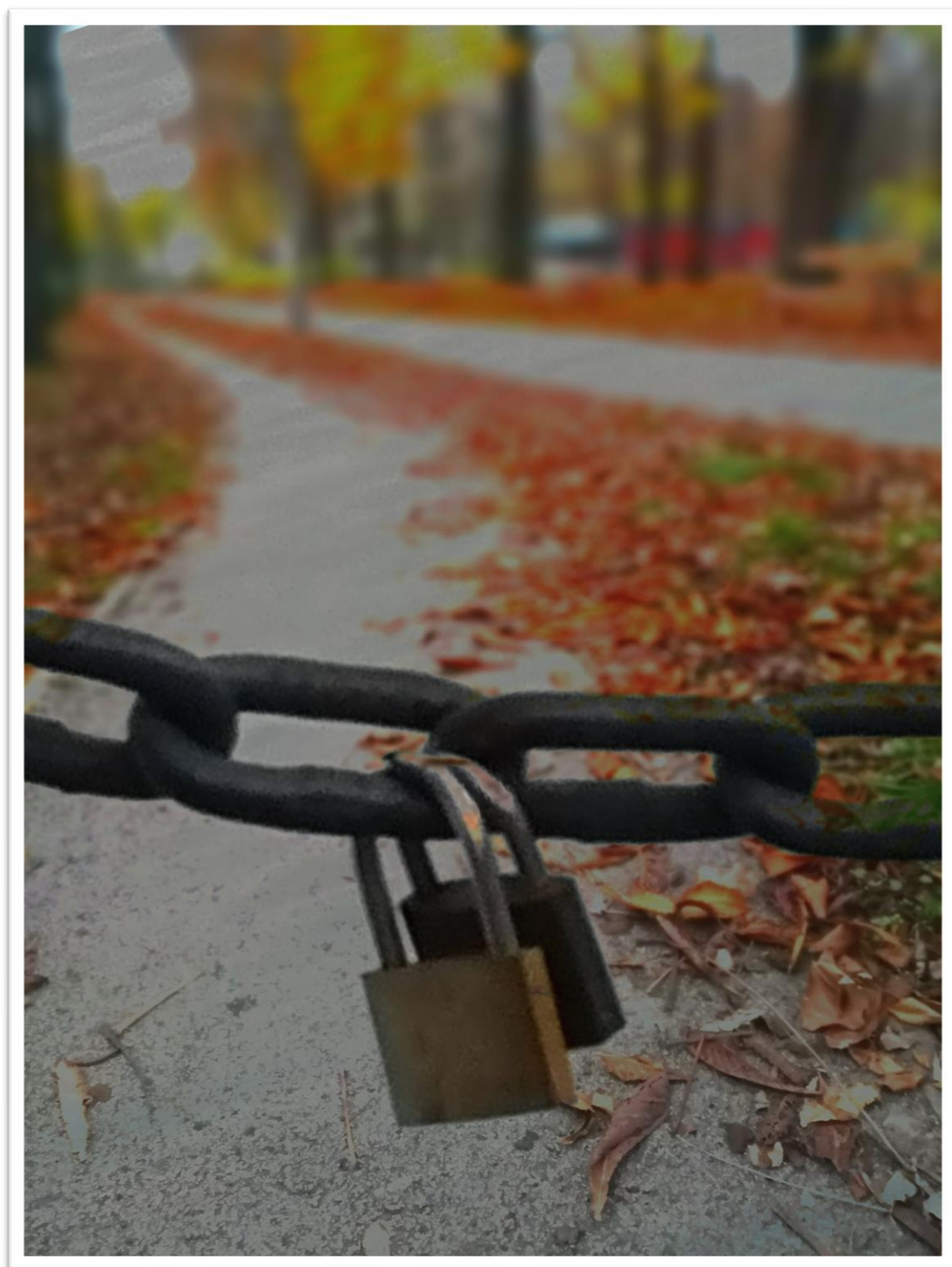
rongybabák leszünk
míg körön kívül vagyunk
befogadásra

magány a padon
míg öleli a csendet
csak levél susog

állj meg egy kicsit
bár homályos most a kép
az út járható

Példaképem:

József Attila

Túl korán...

"homlokodra ült
csillámló sziklafalak
fondor magánya"

-dp-